

Plody modernizmu v Cirkvi: Švajčiarski katolíci nechápu úctu k ostatkom svätých, rúhavo nadávajú na ostatky Carla Acutisa a úctu nazývajú „perverzný fetišizmus“

23. júla 2024 ✝ *Krátke správy*

Ostatky blahoslaveného Carla Acutisa, ktorý zomrel v roku 2006 a zasvätil svoj život úcte k Najsvätejšej sviatosti oltárnej a propagovaniu eucharistických zázrakov, boli počas víkendu prezentované v Mníchove, ako súčasť ich putovania cez Nemecko, Holandsko a Belgicko. Viac ako 500 veriacich prijalo požehnanie relikviou na omši v mníchovskom Kostole Svätého Ducha.

Bl. Carlo Acutis

zdroj: wikimedia commons

Oficiálny portál švajčiarskej cirkvi *Kath.ch* priniesol článok o reakciách pokrokových švajčiarskych katolíkov na bežnú katolícku prax uctievania relikvií svätých a požehňovania týmito relikviami. Miera rúhania, nepochopenia katolíckej viery a praxe, s ktorými komentovali švajčiarski katolíci to, čo bolo vždy súčasťou života katolíckej Cirkvi, je dokladom o miere úpadku katolíckej formácie, o infiltrácii Cirkvi protestantskými postojmi po II. vatikánskom koncile a o strate katolíckej identity.

<https://www.kath.ch/newsd/leichenflederei-und-perverser-fetischismus-segen-mit-herz-reliquie-sorgt-fuer-empowerung/>

Niektoré reakcie katolíkov pripomínajú rúhania protestantských vojakov počas tridsaťročnej vojny. Všetky reakcie prišli na oficiálny facebook portálu *Kath.ch*. Je možné, že medzi nimi mohli byť aj nejaké provokácie od ľudí nachádzajúcich sa mimo Cirkvi, avšak väčšina je evidentne od osôb s katolíckym pozadím a pokrokovou katolíckou formáciou. Navyše, portál *Kath.ch*, ako oficiálny portál švajčiarskej cirkvi, sa potýka s podobným problémom ako rovnaké stránky v iných národných cirkvách Európy – už s ostentatívnym nezaujmom vlastných cirkevníkov a nieto ešte čitateľov mimo Cirkvi.

Ale teraz už k lahôdkam z *Kath.ch*. Čitateľ s menom (alebo pseudonymom) Werner Anner píše o úcte k ostatkom: „*Toto je klerikálne ťahanie mŕtvol.*“ Ďalší čitateľ s menom Glor Ria nazval úctu k ostatkom „*perverzným fetišizmom*“ a pokrokovovo uviedol, že ten presne zapadá do „*náboženstva utrpenia a*

smrti“.

Gudrun Ernstbrunnerová je zase „*zhrozená týmto šíalenstvom s relikviami*“ a zrejme s pocitom vyššieho katolíckeho uvedomenia (alebo sarkazmu?), sa pýta: „*Je takéto požehnanie relikviou viac ako eucharistické požehnanie?*“

Pre Josefa Laya je to, čo sa udialo v Mníchove „*čistá zvrátenosť*“, ale v „*pápežskej cirkvi ma už nič nemôže prekvapiť*“. Redaktor *Kath.ch* sa však snaží „*pápežskú cirkev*“ brániť (!!!) tým, že píše: „*Nie je isté, či sa na putovaní relikvie Carla Acutisa podieľa aj Vatikán*“!!! Ergo, katolícky redaktor zrejme dúfa, že to tí tmári robia bez vedomia Vatikánu?!!

Norbert Lorenz nemá, ako píše „*nič proti blahorečeniu mladého človeka, pravdepodobne sú na to dôvody*“. Avšak to, že jeho srdce putuje na „*turné po Európe*“ považuje za „*viac ako nevkusné*“.

Stefan Hissler dokonca neváha zájsť v rúhaní až tak ďaleko, že píše s infernálnym humorom: „*Ježiš vedel, prečo nezostal v hrobe. Bol ušetrený znesväcovania mŕtvol*.“ Úctu k ostatkom prirovnal spolu s ďalším čitateľom k známej výstave balzamovaných a pitvaných mŕtvol, proti ktorej protestovali cirkevní predstavitelia. Evidentne tu absentuje akékoľvek vnímanie rozdielu medzi prezentáciou mŕtvol v nehanebných súvislostiach a dokonca polohách (kopulačných) a úctou k čiastke tela svätca!

Hansjörg Grollimund, s pravým pokrokovým rozhorčením, ktoré už zažilo spojenie s 19. aj 20. storočím, teraz operuje 21. storočím: „*Je neuveriteľné, že niečo také sa stane v roku 2024*.“

Monika Schmidová, ktorá je dokonca vedúcou farnosti (čiže laicko-ženskou synodálnou náhradou za kňaza-farára) sa pýta s tuposťou, ktorá je dôkazom o absolútnej absencii elementárneho katolíckeho vzdelania, o to desivejšej u osoby, ktorá riadi farnosť: „*Ako je toto vlastne zlučiteľné s katolíckou predstavou o vzkriesení tiel u ostatných zosnulých?*“

Tu už niet čo dodať, len zaželať švajčiarskej cirkvi mnoho úspechov na synodálnej ceste a pri začleňovaní žien-laičiek do vedúcich funkcií v Cirkvi.

Jedným z mála, ktorí sa na portáli *Kath.ch* zmohli na pravoverný komentár bol Thomas Gander, ktorý rovno uviedol, že tí, čo tu reagujú „*s hrôzou*“, zrejme „*nemajú dostatočné vedomosti o rímskokatolíckej Cirkvi*“.

Nóó, trochu...

Avšak aj jeho apológia má svoje limity. Aby totiž bodrým švajčiarskym katolíkom dokázal, že v prípade úcty k ostatkom zosnulých a povýšených Cirkvou na oltár sa pohybujeme na doktrínálne pravovernej pôde, necitoval závery množstva dokumentov a koncilov (napr. Tridentského) z dejín Cirkvi, čiže neargumentoval dvetisíc ročnou tradíciou začínajúcou už v katakombách prvých kresťanov.

Odvola sa radšej na autoritu, o ktorej sa domnieva, že je v očiach katolíkov neotrasiteľná a nespochybniteľná – na II. vatikánsky koncil, akoby to bola prvá zmienka o uctievaní ostatkov svätých a o jej dovoľnosti: „*II. vatikánsky koncil uviedol, že uctievanie – nie adorácia – relikvií sa môže naďalej udržiavať v súlade s tradíciou rímskokatolíckej Cirkvi*.“

To nám odľahlo...

BM

Zdroj: Kath.ch, titulný ilustračný obrázok, zdroj – wikimedia commons

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/plody-modernizmu-v-cirkvi-svajciarski-katolici-nechapu-uctu-k-ostatkom-svatych-ruhavo-nadavaju-na-ostatky-carla-acutisa-a-uctu-nazyvaju-perverzny-fetisizmus/>